

noćni ormarić

blagoje baković

NOĆNI ORMARIĆ

Iz noćnog ormarića vadim šta vadim
U noćni ormarić odlažem oke
I mesto njih dve sveće sadim
To tek je dan na dnu fioke

U noćnom ormariću draga mi spava
U slepog miša premetnuta
I u svom snu prelistava
Svešćicu trave pored puta

Vetar iz njega eksere čupa
I stara sova svojim hukom
Rastaće ga u mračan prah

Dok slušam kako krilima lupa
Jato ormarića pod tvojim rukom
Četvrtasto narasta strah

I SKAČE SKAČE SKAKAVAC

Niz pusto polje skače skakavac
U pustom skakavcu srce skače
U srcu vetar guli krastavac
Nečujnim daškom kojim krače

Vetrova majka nevesta crna
Bez glave i trupa polje minu
Za njom se otkotrija trista zrna
Za ručak sinu

U vrelom polju javorov hlad
Pod njim kosac otkivam kosu
I čujem kako vrišti krastavac

U srcu gde vetar plodi glad
Što se na pusto polje prosu
Niz koje skače skače skakavac

ZIMA

Na papir gde jezik ljulja
Beo pokrivač nespokoja
Kao kad u more pada pahulja
Pada Bastilja tvoja

Ka tvome vinu i vinogradu
Tvojoj mečavi u čokotima
Gde zreła zrna u padu
Uče se tvojim cvokotima

Tu sačmu pod lozom nešto čuka
Po svu noć čujem kokotanje
Kao da nešto živo ima

A nigde šuma nigde zvuka
Samo me obuzima cvokotanje
T tiho šapučem zima

JABUKA

Crnom peteljkom i semenom
Gleda me jabuka sa stola mog
Rumenim čelom i temenom
Zariva pogleda rog

Dok joj se smešim i zub plazim
Osećam njenu žilu što mi se uz kičmu prima
I kako kroz tanke cevi moj u njen razum slazi
I već mi grane u polju snegom zasipa zima
Kako u nekom julu kožu mi sekirom dere
Mladi drvoseča što podamnom uživa hlad
I kako ka meni gladne povorke hrle

A radam krupne plodove no nema ko da ih bere
Jer su prekratke ruke za ovu visoku glad
Spuštenu u beonjače obamrle

UZALUD MAJKA PUĆI ČE

Kuća bez vrata je klobučić
Majčina utroba nad vodom
A jezik ti je obručić
Nad njenim hodom

Oslušni zvonjavu obruča
Utroba majčina pući će
Bez vrata i bez ključa
Jezik unutra ući će

Jezik unutra ući će
Po tvoje ognjene usne
Da se još nešto rekne
Uzalud majka pući će
Tišina što se gusne
Tiše će da odjekne

ŠUMSKA ŠKOLA

Kroz šumu ljudi vetar laje
I goni uzvika pitanja znak
Gde šumska škola nestala je
Gde pobego je šumski dak

Trista sekira u šumi svira
I drvoseče pod korenjem boluju
Kroz šumu izgubljenih trista pastira
Dozivaju se i školuju

Neki mravinjak zgazila divlja svinja
Jedan bistar potok uvire u zemni mrak
U ovoj školi gotovo ništa se ne menja

Samo što se pod čelom nakupiloinja
I na proplanku leži šumski dak
Sa čistom peticom iz truljenja

GUGUTKA

Zlatna gugutka svojim gugom
Nad močvarama i barama
Razagoni senke nad lugom
I neveste ispod marama

Ali ih žabe noću vrata
Natrag u svoja počivala
Da im glavama okite svate
Gdeno je aždaja isplivala

O da li postoji slika druga
Za koju ovaj znade lug
Ili je i ovo luga san

Dok nad njime gugutka guga
Nad ovim prizorom beči pug
Kao da je negde van

KRUŠKA

Kruška je naša draga nevesta
Ka njoj jurimo na halovima
Ima nas hiljadu i dvesta
I još nas više ima

Ima nas da nam nema broja
Bolje je što i ti bio nisi
Pod onom tamnom nevestom koja
Prezrela nad svetom visi

U polju to zasta besan svat
I dok on miruje dok nišani
Pre nego sačmu prospe puška

Pod njim se načas umiri at
Dok zbunjeni i popišani
Čekasmo da nas slepi kruška

PUTOVANJE PO EVROPI

U slepom oku slepog miša
U snu puž isturi rog
Al sve se smiri i utiša
Kad se vrh roga progleda Bog

I vide Svevišnji okom puža
U slepom oku veselu sliku
Kako se pred njim polje pruža
Sa jednom travkom na vidiku

O trebalo je prepuzat to polje
Na jednoj umornoj slinavoj stopi
Nad kojom oko istura rog

A kad se malo zagledaš bolje
Taj njegov hod po Evropi
U snu je miša slepog

tkiva bezprostora

branko petrović

I OVO MOJE SRCE

U
KOJEM
SE
PORAĐAM

*
Vremnjak,
Usnulost ruku
I
Ovi tragovi
Koje
Pratim

*
Gde
Nadoh lučje
Tkivnjačko
Oko
U
Zvuku mesa
I
Sečiva

*
O, sržje moje
U
Sazvučju kosti
Skeletnom
Rašljom
Procepe tražim
Gde
Taj je
Prostor
Pod
Žilom rečja

*
Gde
Kora razlom
Prekrivom
Skriva
I
Rana živa
Usnulost
Vapi
Da
Snima luči:

Ja koren reči
Ja hrpa zvuka
Ja urlik tela
Ja centar mase
Ja vrisak sebe

*
Negde pronaći
Mošti
Tkiva beztkivlja
Tu
Očišćenje
U
Jezgru sluzi
Što
Čeka samo
Da
Sebe sobom
U
Oblik baci

*
Razletom
Skrenuh pod
Uho reči
I
Rečje
Rečjem
Dade mi mene
I
Mene meni
Kroz
Sebe sebi
Objasnit htede

*
Tu
Skriven prostor
Što
Porad sebe
I
Van se ima
Ushitom traži
Žrtvena
Tkiva
Da
Okov oku
U
Vidnjak
Pravi

*
Rascepak
Ceplje guta
I
Diše
Te
Raspuknutim
Saglasjem zvuka
Tragove
Pravi

SRŽJE REČJA

SAMO SVETLOST

KOJA
ME RAZVLAČI SOBOM

*
Gde
Koren mišlja,
Poskočnjak,
Razluč,
I
Urlik
Sržnjak
Eho
Mog mene
Traži

*
Kora
To sebe
Skriva
I
Tkivlje usni
Što
Pejzaž jeste
I
Koren svetla
Da
Pejzaž bude

*
Pronadoh izvor
Lučilo — kostur
Što sržje
Stvari
Kroz mene
Trebi
I
Sve me
Više i više
Ima

*
Mnogo
Je
Sfera što
Kovit prave
Tu
Vučna sila
Bezglasje
Množi
A
Mošti rašljari
U
Huku traži